

Sygn. akt V U 530/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 4 maja 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 530/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 4 maja 2015r., po rozpoznaniu wniosku z 2 kwietnia 2015r. odmówił S. T. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem organu rentowego S. T. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił 4 lata, 6 miesięcy i 12 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) Spółce z o. o. w L. od 8 maja 1974r. do 24 stycznia 1975r. i

od 12 stycznia 1977r. do 28 lutego 1994r. - bowiem świadectwo pracy w szczególnych warunkach z 9 stycznia 1996r. nie zawierało prawidłowej kwalifikacji rodzaju wykonywanej pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył S. T. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że praca jaką wykonywał na stanowisku cieśli odpowiada pracy na stanowisku zbrojarza-betoniarza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji

Sąd ustalił:

S. T. urodził się (...), w dniu (...) ukończył 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ponadto jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych w funduszu środków na dochody budżetu państwa. W okresie od 25 stycznia 1975r. do 16 grudnia 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony (...) Spółce z o. o. w L. od 8 maja 1974r. do 24 stycznia 1975r. i od 12 stycznia 1977r. do 28 lutego 1994r. na stanowisku cieśli.

Pracował w brygadzie kompleksowej zajmującej się wykonywaniem fundamentów pod obiekty takie jak przepompownie, trawostacje, stacje wentylacyjne, szyby górnicze itp. maszyny hutnicze. Brygada ta wykonywała wykopy, szalowała je, zbroiła, zalewała betonem, ponadto wylewała stropy żelbetowe szybów. Brygada kompleksowa składała się z 10-12 pracowników zatrudnionych na stanowiskach: zbrojarz-betoniarzy, cieśli, pracowników niewykwalifikowanych. Zbrojarze zajmował się przygotowaniem zbrojenia – cięciem i wyginaniem prętów metalowych o następnie ich montażem na miejscu wykonywania fundamentów. Elementy drewniane do fundamentów przygotowywali cieśle i układali w miejscu, gdzie następnie wylewano beton. Przy tych pracach pomagali im wszyscy członkowie brygady. Po wylaniu betonu i jego zastygnięciu cieśle rozbierali szalunek.

Wnioskodawca w brygadzie był zatrudniony jako cieśla i wykonywał wszystkie typowe dla cieśli budowlanego prace przy wykonywaniu szalunków, ich układaniu, rozbieraniu. Pomagał również zbrojarzom przy układaniu zbrojeń.

Dowody:

protokół rozprawy z 21.10.2015r.:

- zeznania świadków: J. M. 00:04:30 -00:15:56, J. P. 00:16:49 - 00:09:27,

- wyjaśnienia wnioskodawcy 00:29:27 – 00:46:53.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny

wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, jest członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych w funduszu środków na dochody budżetu państwa. Nadto – w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 4 lata, 6 miesięcy i 12 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki uznać okres zatrudnienia w zatrudnienia w (...) Spółce z o. o. w L. od 8 maja 1974r. do 24 stycznia 1975r. i od 12 stycznia 1977r. do 28 lutego 1994r. – bowiem praca jaką wykonywał na stanowisku cieśli odpowiada pracy na stanowisku zbrojarza-betoniarza.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. W rozpoznawanej sprawie z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, a nadto zeznań świadków J. M. i J. P. a nadto z wyjaśnień wnioskodawcy wynika, że w okresie zatrudnienia w zatrudnienia w (...) Spółce z o. o. w L. od 8 maja 1974r. do 24 stycznia 1975r. i od 12 stycznia 1977r. do 28 lutego 1994r. cieśli nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – prac zbrojarskich i betoniarskich. Tego rodzaju prace wykonywał sporadycznie, pomagając zbrojarzom-betoniarzom. Natomiast zasadniczą częścią jego obowiązków zawodowych była typową pracą cieśli budowlanego – wykonywanie, budowa i rozbieranie szalunków pod fundamenty. Zaś te nie są pracami w warunkach szczególnych. Charakter wykonywanych przez wnioskodawcę czynności został jednoznacznie i zgodnie opisany przez ww. świadków i samego wnioskodawcę.

Należy jeszcze podkreślić, iż świadectwo pracy w szczególnych warunkach (z 9 stycznia 1996r. k.15 akt emerytalnych) wskazywało błędnie charakter pracy wnioskodawcy. Nie wykonywał on bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac zbrojarskich i betoniarskich. Zaś prace ciesielskie przy budowie, układaniu i rozbieraniu szalunków pod fundamenty - nie należą do kategorii prac w szczególnych warunkach w rozumieniu wyżej powołanych przepisów.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie S. T..